

SFS 1988: 261

Utkom från trycket
den 25 maj 1988

Lag om ändring i namnlagen (1982: 670);

utfärdad den 5 maj 1988.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om namnlagen (1982: 670)² dels att 8, 31, 32 och 45 §§ skall ha följande lydelse, dels att i övergångsbestämmelserna till lagen skall föras in en ny punkt, 9, av följande lydelse.

8 § Ett barn under 18 år, som för stadigvarande vård och fostran i ett enskilt hem har tagits emot av någon annan än barnets föräldrar, kan genom anmälan till pastorsämbetet byta sitt efternamn till ett namn som bärs av den eller dem som har tagit emot barnet eller till ett namn som bärs av någon av dem, om den eller de vars namn avses har samtyckt till namnbytet och domstol har funnit att namnbytet är förenligt med barnets bästa.

Den som har bytt efternamn enligt första stycket kan genom anmälan till pastorsämbetet byta tillbaka till det efternamn som han eller hon har burit närmast före det namnbytet.

31 § Den som enligt 30 § har förvärvat ett enda förnamn kan genom anmälan till pastorsämbetet förvärva ytterligare ett eller flera förnamn.

Den som enligt 30 § har förvärvat flera förnamn kan genom anmälan till pastorsämbetet byta ut, stryka eller lägga till ett eller flera förnamn. Ett av de förnamn som har förvärvats enligt 30 § skall dock alltid behållas.

Anmälan enligt denna paragraf får göras endast en gång.

32 § Ändring av ordningsföljden mellan två eller flera förnamn kan göras genom anmälan till pastorsämbetet. Genom en sådan anmälan får även stavningen ändras, om inte namnets uttal ändras genom detta.

45 § En ansökan om förklaring att ett namnbyte enligt 6, 8 eller 11 § är förenligt med barnets bästa prövas av den domstol som tar upp frågor om vårdnaden om barnet.

I ärenden enligt första stycket skall domstolen, om det kan ske, höra den vars efternamn barnet bär, om denne inte är vårdnadshavare. Domstolen skall även inhämta yttrande från socialnämnden.

¹ Prop. 1987/88: 84, LU 26, rskr. 230.

² Lagen omtryckt 1982: 1134.

I ärenden enligt första stycket får domstolen förordna att vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.

1. Denna lag³ träder i kraft den 1 januari 1983. Beträffande svenska medborgare som har hemvist i Finland träder dock 50 § i kraft först den dag regeringen bestämmer.⁴

2. Genom den nya lagen upphävs namnlagen (1963: 521). Förekommer i lag eller annan författning hänvisning till föreskrifter som har ersatts av bestämmelser i den nya lagen, tillämpas i stället de nya bestämmelserna.

3. Om inte annat sägs i det följande, tillämpas den nya lagen även i fall då anmälan eller ansökan har gjorts före ikraftträdandet men då ännu inte har slutligt prövats.

4. Förnamn och släktnamn som har förvärvats enligt den gamla lagen anses som förnamn respektive efternamn som har förvärvats enligt den bestämmelse i den nya lagen som gäller för motsvarande fall. Tilläggsnamn som avses i den gamla lagen anses som mellannamn enligt den nya lagen.

5. Om en kvinna, som enligt bestämmelser före den gamla lagen bär sitt eget och en makes efternamn i förening, ingår nytt äktenskap, anses namnen vid tillämpning av den nya lagen som ett efternamn vilket har förvärvats på grund av ett tidigare äktenskap.

6. Bestämmelsen i 13 § 7 tillämpas inte i fall då en ansökan har kommit in till patent- och registreringsverket före den nya lagens ikraftträdande.

7. I fråga om verkan av dom, genom vilken fastställs att en man inte är far till ett barn, tillämpas den gamla lagen i fall då dom i första instans har meddelats före den nya lagens ikraftträdande.

8. Bestämmelsen i 48 § om samtycke av barn över 12 år tillämpas inte i fall då en anmälan eller ansökan har gjorts före den nya lagens ikraftträdande.

9. Har kvinnan i ett äktenskap före ikraftträdandet förvärvat mannens efternamn eller vid äktenskapets ingående före ikraftträdandet behållit ett annat efternamn än det namn som hon har burit som ogift och har makarna inte därefter bytt efternamn, får de som gemensamt efternamn anta det namn som hustrun senast har burit som ogift. Förvärvet av det gemensamma namnet görs genom att makarna gemensamt anmäler namnbytet till pastorsämbetet. Ett sådant förvärv skall anses ha skett med stöd av 9 § i den nya lagen.

1. Denna lag⁵ träder i kraft den 1 juli 1988.

2. Den som före utgången av juni 1988 har lagt till, bytt eller strukit förnamn med stöd av 31 § får ytterligare en gång ansöka om tillägg, byte eller strykning av förnamn enligt 31 § andra stycket i dess nya lydelse.

På regeringens vägnar

ANNA-GRETA LEIJON

Anders Eriksson
(Justitiedepartementet)

³ 1982: 670.

⁴ 50 § har trätt i kraft den 1 januari 1986 beträffande svenska medborgare som har hemvist i Finland (1985: 906).

⁵ 1988: 261.

